

הַקְּמָה וְהַקְּרָבָה לְאֶתְּנָה כִּילְבָּסָן

נחמו, נחמו עמי!

נחמו, נחמו עמי, — אבל עוד בכתב של אש גחלט שחורה, חרותים הם על לבנות פני אורתיות השללה הגדולה, אשר חזותי להגות נכאים ביום המר של אלנו הגדול: ואיך אנחנו?

אם היה שברי רק שברון של עם גולה עשוק ומארצו נחדת, אולי היה תחשי לנטרנו נחומיים, את אשר אראה, בנים בונים באים בקץ הימים, ומישבים ארץ שוממה,

איך כי שוממו כי הם רוחבים, ובניני הוא רק עג'ם קען, בכך איש לערכט, אבל זה יש ערך של אוזן, לחשוב נחומיים לעומת הייגו. אבל מה נעשה בעת אשר יתיצב יגדו היגו החקור על נקבת הרות, הלא זהו והעומק שבוכו יגוני, ומה יופלו נחומי מפעלים ובניני הרבות, לשעשע נפשי, אם בוגור הבניין, הנני רואה אש יוקדת, נולכת ומוירתת?!

טעו הוואו, ההזון והדרה, יפעה כבודה וששון עוזה, הלא הוא באמת רק רוח רישה המתגלגה גמשימות זיהה, או רוחות, אשר בזיה באש ובמים, ואם בניו יונין, הם אל ארצי באים, ובידייהם כשייל וכפלות להחריב את המעו המقدس, עוז ירים החל להבונות, וכל רעיזון קודש, אשר מקורו גשמי נזול, וכל ראש אבות אשר ימעני מפקת, למירם ומרפש יונת, לרגלי כל שור וחמור, אשר יתאמר לבוא אל הארץ החרבנה, עשרית חoston וקודש, ובפיו מרמה לאמר בונה אני ארץ לעם, — איך אנחנו?

כה תהגה נפשי ממוריים.

אבל הלא דבר ד' הוא הקורא אליו לאמר: נחמו, נחמו עמי, ודבר ד' יקום יעולם.²

על פ' אתחזק ואתחזד ואומר: שובי נפשי למנוחיכי³ ומלא תקווה נחומיים, נומי נא וחשוב מפלאות תמים דעתם,⁴ אשר לעד כה הגיענו. ואם בחלק בניינו, בנינינו, עוד רוח ערומים מסוכה,⁵ ואותו הסער אשר מצא לו מקום בארץ המלא מותה, אשר חזון שוא,⁶ ישמיינו מגהילה על פניethyl, לחודש רוח האדם על יסוד רגבי וומר מובס, באין מחשבת נצח ובאפס רוח אלקים חיים, חדר הוא במפלצת הבלוי ועד חלק מהבונים, אשר באו והתגנוו אל תוך מערכת הגיע, ואשר באמת רק הרעל הזה, אשר נמסר בזמן האחרון בין מחנה עובדיינו, הוא אשר הסיר את צניף ההוד מעל כל רגש קודש, והוא אשר הניע לבבות לדדור ברגל ודון על כל מתחמי אבות, עד אשר רוח עז הנצחים, אשר תמיד רחף על פני שדרות בנינינו מאן מעולם, — החל להתחלש, — אל נא נפשי ממננו מהחדי פחד. דע נא כי רק רוח עבר הוא, חלום פותה זה, וכמהזה אשר ראיינו בחקלים ריבים, מבני עמו אשר ותעו בהסד לאותם הכוון, לחשוב את מעוננות הגלויות לבית מטבחם, געשה קש נור, מעת אשר רוח תקوت חדש החל לנשוב מהררי ציון, כן קרוב הימים, אשר כמלחמות בלחות יקיצו כל הנחותיהם ויראו, כי רק רוח בער צרר אותם בחפנינו, והמעמד האיתן אשר לעם עולם על ארץ אשר נהלה עולמים היא לעם אשר ישור אל כל כחوت הבעל ברוח קודשו, ואון אל — חיין, הוא ואך הוא נהנו חרב גאותו מעולם, וחלת אברהם יצחק וייעקב וחבל קודשו, מסניין בקודש.⁷

או, בברוק לא עבות אחד, שוב ישבו אלינו כל העדרים הנטעים, ובין יבינו כולם, כי המטרה של תפקיidi השלילה אשר לכל מלאכת הנחש אשר במלא עולם ונקרא עמים וממלכות, בכל חזוני סופרי חול ומשורי נבל ויין, היא מכונת מיד

קורא הדורות מראש⁸ ועד סוף לעומת כל עני הושא, אשר טחו תפלי⁹ כל המתhalbלים באליים¹⁰, שבכל הסגנונים, שהם כל אלה אשר אטמו אוניהם ממשוער אל דבר ד' בכח ובחדר¹¹, אשר יצא ויצא עוד מכל נאות יעקב בהבונותם, בכלל תפארתם, בכל שיגוב טהרן, ואן ישבו לנו כל הבנים, אשר רתקן, והדרת קודש יראה על כל מעשי בונינו אשר בארץ תפארתנו לעד, ואן נחם.

נחמו, נחמו עמי, יאמר אלקליפט!